ΡΟΚΦΕΛΛΕΡ ΚΑΤΑ ΝΙΞΟΝ

Ἡ ἐξωτερική πολιτική θέμα κρίσιμον διά τάς προσεχεῖς ἐκλογάς τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν

ΑΙ ΑΝΤΙΠΑΘΕΙΑΙ ΤΩΝ ΡΕΠΟΥΜΠΛΙΚΑΝΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Μετὰ τὴν ἐκλογικὴν νίκην τῶν Ρεπουμπλικάνων εἰς τὰς προεδρικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1956 ὁ κ. Νέλσον Ροκφέλλερ ἀπέστειλε τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα εἰς τὸν κ. Νίξον: «Μεγάλη νίκη κατόπιν καταπληκτικῆς προεκλογικῆς ἐκστρατείας. Εὔχομαι περισσότεραν ἰσχὺν εἰς χεῖρας σας». Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ ἀπόγονος τῆς οἰκογενείας τῶν ἑκατομμυριούχων δὲν εἶχεν ἀκόμη πολιτικὰς φιλοδοξίας καὶ δὲν ἐφαντάζετο ὅτι κάποτε θὰ διεξεδίκει τὴν δύναμιν αὐτήν. Οὔτε ὅμως καὶ ὁ κ. Νίξον ἀνέμενε μίαν παρομοίαν ἐξέλιξιν. Τὸ 1958 ὅμως ὁ κ. Ροκφέλλερ, ὁ ὁποῖος ἦτο μέχρι τότε πολιτικῶς ἄγνωστος κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ τοῦ ἐπίσης ἑκατομμυριούχου δημοκρατικοῦ ἀντιπάλου του κ. Ἄβερελ Χάρριμαν εἰς τὴν ἐκλογὴν κυβερνήτου τῆς Νέας Ὑόρκης, ἡ ὁποία θεωρεῖται τὸ πρῶτον βῆμα διὰ τὸν Λευκὸν Οἶκον.

Ὁ κ. Ροκφέλλερ εἶναι ὁ ἀντίπους τοῦ κ. Νίξον. Γόνος μιᾶς ἀπὸ τὰς πλουσιωτέρας οἰκογενείας τοῦ κόσμου, εἶναι συμπαθητικός, ἔχει φωτογένειαν καὶ τὴν δυνατότητα νὰ ἐμφανίζεται ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ὡς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ἢ ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ. Φίλος τῆς σύγχρονης ζωγραφικῆς ἔχει διακοσμήσει τὸ κυβερνεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τὸ Ἄλμπανυ μὲ τρεῖς πίνακας τοῦ Πικασσὸ καὶ ἀπὸ ἕνα πίνακα τῶν Ματίς, Πὼλ Κλέε καὶ Βὰν Γκόγκ. Ἐπίσης ὁ κυβερνήνης τῆς Νέας Ὑόρκης εἶναι φίλος τῆς «προοδευτικῆς τζάζ». Ἐκεῖνο ὅμως διὰ τὸ ὁποῖον διακρίνεται ἀπὸ τὰς ἄλλας προσωπικότητας τοῦ Ρεπουπλικανικοῦ κόμματος, εἶναι ὅτι δὲν θεωρεῖται ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην ὡς «μητροπολιτικός».

Ὅταν ἐρωτοῦν τὸν κ. Ροκφέλλερ ἐάν, κατὰ τὴν γνώμην του, τὸ ὄνομα καὶ ὁ πλοῦτος του ἀποτελοῦν πολιτικὸν μειονέκτημα, ὁ κυβερνήτης τῆς Νέας Ὑόρκης χαμογελᾶ καὶ λέγει ὅτι, ἀντιθέτως, καὶ τὰ δυὸ ἀποτελοῦν πλεονεκτήματα. Τὸ ὄνομα τῶν Ροκφέλλερ δὲν θεωρεῖται ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην συνώνυμον τῆς χειροτέρας μορφῆς καπιταλιστικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀλλὰ φιλανθρωπίας. Ἐκτὸς αὐτοῦ, πιστεύεται ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία ἑνὸς πολιτικοῦ ἀποτελεῖ ἐχέγγυον κατὰ τῆς διαφθορᾶς.

Ἡ κυρία κατηγορία, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐκτοξευθῇ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του, εἶναι ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὰ συμφέροντα τῶν μεγάλων ἑταιριῶν. Ἐν τούτοις ὁ κ. Ροκφέλλερ εἶναι τόσον «ἀριστερότερος» ἀπὸ τὸν κ. Νίξον ὥστε τὸ μεγάλο κεφάλαιον τὸν βλέπει μὲ κάποιαν καχυποψίαν. Ὁ προϋπολογισμὸς τὸν ὁποῖον ὑπέβαλεν εἰς τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης προεκάλεσε μεγάλας ἀντιδράσεις, διότι περιεῖχε αὔξησιν τῆς φορολογίας τῶν κερδῶν τῶν μεγάλων ἑταιριῶν. Ὡστόσον, ἀναγνωρίζεται ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς αὐτὸς εἶχεν ὀρθὴν οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν βάσιν.

Λέγεται ὅτι τὸ Ρεπουπλικανικὸν Κόμμα καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος Νίξον εἶναι τόσον ἀντιπαθεῖς εἰς τοὺς ἀνεξαρτήτους ψηφοφόρους οἱ ὁποῖοι ἀποφασίζουν τὴν ἐκλογήν, ὥστε θὰ εἶναι εὐκολώτατον δι' οἱονδήποτε Δημοκρατικὸν ὑποψήφιον νὰ νικήσῃ τὸν κ. Νίξον, ἐνῶ ἀντιθέτως θὰ εἶναι πολὺ δύσκολον εἰς τὸν καλύτερον Δημοκρατικὸν ὑποψήφιον νὰ ἐπιβληθῇ τοῦ κ. Ροκφέλλερ, διότι ἀκριβῶς ὁ κυβερνήτης τῆς Νέας Ὑόρκης εἶναι ἰδιαιτέρως δημοφιλὴς μεταξὺ τῶν ἀνεξαρτήτων ψηφοφόρων ὅπως ἀπέδειξεν ἡ ἐκλογή του.

Ὅπως οἱ περισσότεροι κεφαλαιοῦχοι τῆς Νέας Ὑόρκης — Δημοκρατικοὶ ἢ Ρεπουμπλικάνοι ἀδιάφορον — ὁ κ. Νίξον εἶναι ἀντιαπομονωτικός. Πιστεύει εἰς μίαν διαρκῶς ἐπεκτεινομένην οἰκονομίαν, εἰς τὴν αὔξησιν τῶν δαπανῶν διὰ τὴν ἄμυναν, τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν βοήθειαν, ὅπως περίπου καὶ οἱ ὁπαδοὶ τοῦ «Νιοὺ Ντήλ».

Ὁ κ. Νίξον εἶναι πολὺ συντηρητικώτερος. Δὲν εἶναι βέβαια ἀπομονωτικός, ἀλλὰ δὲν νομίζει ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ πρέπει νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἐπέκτασιν τῆς οἰκονομίας διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν της. Ἀντιθέτως, πιστεύει ὅτι θὰ πρέπει τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος θὰ στηρίξῃ τὴν ἐκστρατείαν του κατὰ τοῦ κ. Ροκφέλλερ ὁ ἀντιπρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τὸ ἐπιχείρημά του ὅτι ὁ κ. Ροκφέλλερ εἶναι τόσον «αἱρετικὸς» Ρεπουμπλικάνος, ὥστε νὰ μὴν δύναται νὰ θεωρηθῇ κἂν μέλος τοῦ κόμματος, πιθανὸν νὰ ἔχῃ κάποιαν ἀπήχησιν εἰς τὰς μεσοδυτικὰς πολιτείας, συγχρόνως ὅμως θὰ ἐφοδιάσῃ τοὺς Δημοκρατικοὺς μὲ ὑλικὸν προπαγάνδας δι' ἀργότερα.

Ἐνῷ ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ δημοφιλεστέρα προσωπικότης τὸ Ρεπουμπλικανικὸν κόμμα δὲν ηὔξησε τὴν δημοτικότητά του μεταξὺ τῶν ψηφοφόρων μετὰ τὴν ἧττάν του τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου. Τόσον ὁ κ. Νίξον ὅσον καὶ ὁ κ. Ροκφέλλερ εἶναι εὐρύτερον γνωστοὶ ἀπὸ οἱονδήποτε Δημοκρατικὸν ὑποψήφιον, μὲ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ κ. Ἀντλάϊ Στήβενσον, ἴσως δὲ καὶ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κέννεντυ. Ὅπως ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Νίξον διὰ τὴν προεδρίαν ἐν συνδυασμῷ μὲ ἐκείνην τοῦ κ. Ροκφέλλερ διὰ τὴν ἀντιπροεδρίαν θὰ ἦτο ὁ ἰσχυρότερος Ρεπουμπλικανικὸς συνδυασμός, ἔτσι καὶ ὁ συνδυασμὸς Στήβενσον—Κέννεντυ θὰ ἦτο ὁ ἰσχυρότερος τῶν Δημοκρατικῶν. Εἶναι ὅμως πολὺ ἀμφίβολον ἐὰν οἱ κ. κ. Ροκφέλλερ καὶ Κέννεντυ θὰ δεχθοῦν τὴν προσφορὰν τῆς δευτέρας θέσεως.

Τὸ πλέον ἐνδιαφέρον συμπέρασμα ἀπὸ τὰς «ἀναγνωριστικὰς ἐπιχειρήσεις» τῶν ὑποψηφίων κατὰ μῆκος τῆς χώρας, εἶναι ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1960 θὰ ἔχουν ὡς κύριον θέμα τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία ἔχει γίνει συνώνυμος διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς μὲ τὸν ὅρον «ἐπιβίωσις».

ΠΑΤΡΑ·Ι·ΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ τρέχ. σχολ. ἔτους ἐξητάσθησαν εἰς τὸ Πατραϊκὸν Ὠδεῖον ἐπὶ βαθμῷ καὶ προαγωγῇ 141 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν σχολῶν πιάνου, βιολιοῦ, τραγουδιοῦ, ἀκκορντεόν, Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐνοργανώσεως καὶ Διευθύνσεως μπάντας, σχολῆς καθηγητῶν ὠδικῆς καὶ θεωρητικῶν. Ἀπενεμήθησαν πτυχία πιάνου εἰς τὰς δίδας Νάντα Κάζογλη καὶ Ἰωάννα Νίδερ. Ἁρμονίας εἰς τὴν δίδα Λίνα Μητροπούλου καὶ ἐνοργανώσεως καὶ διευθύνσεως μπάντας εἰς τὸν Δημ. Ζαφείρην. Βυζαντινῆς εἰς τὸν κ. Ν. Παπαϊωάννου. Ἐπίσης προεκρίθησαν διὰ πτυχίον ἀκκορντεὸν ἡ δί; Νίκη Κωνσταντέλλου καὶ Β. Δημούσης. Τῆς ὀκταμελοῦς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς προήδρευσεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Μ. Καλομοίρης.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π.μ. εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Εὐαγγελιστρίας τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας συζύγου, μητρός, θυγατρός, ἀδελφῆς, θείας καὶ ἀνεψιᾶς

ΚΟΥΛΑΣ Ν. ΛΕΓΑΤΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της, ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ὁ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Ἡ μήτηρ. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ θεῖοι. Οἱ ἀνεψιοί.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΑΝΤ ΤΟΠΠΕΡΒΑΪΝ ὁ ἄσσος τῆς σκοποβολῆς

5ον

1. Στὶς 13 Δεκεμβρίου τοῦ 1907 ὁ Ἄντ ἄρχισε τὴν προσπάθεια καταρρίψεως τοῦ ρεκὸρ τοῦ Μπάρτλετ. Ἦταν μιὰ κρύα συννεφιασμένη ἡμέρα μὲ ἀπειλὴ βροχῆς. Πλῆθος κόσμου περίμενε μὲ ἀνυπομονησία. Στὶς 9 ἀκριβῶς ἐρρίφθη ἡ πρώτη ριπή. Ἔπειτα ἀπὸ 8 ὧρες ὁ Ἄντ εἶχε πυροβολήσει 7.500 φορὲς μὲ 7.500 διάνες. Οἱ στόχοι του, ἐκυμαίνοντο στὰ 30 μέτρα.

2. Οἱ μέρες περνοῦσαν καὶ ὁ καιρὸς ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι κρύος καὶ βροχερὸς ἀλλὰ ὁ Ἄντ ἐξακολουθοῦσε νὰ ρίχνῃ μὲ ἀκρίβεια. Στὶς 7 ἡμέρες εἶχε ρίξει 51.000 ριπὲς μὲ 4 μόνο ἀποτυχίες. Μόνο κατὰ 9.000 ριπὲς ὑπελείπετο τοῦ ρεκὸρ καὶ ἦταν φανερὸ ὅτι τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ τὸν σταματήσῃ. Στὴν 9η ἡμέρα κατέρριψε τὸ ρεκὸρ τοῦ Μπάρτλετ καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ ρίχνῃ.

3. Στὴν 10η ἡμέρα, στὶς 22 Δεκεμβρίου 1907, ὁ Ἄντ ἐξήντλησε ὅλες τὶς σφαῖρες ποὺ τοῦ εἶχε στείλει ἡ Γουϊντσεστερ, καθὼς καὶ κάθε σφαῖρα ποὺ μπόρεσε καὶ ἀγόρασε στὴν περιοχή. Τὸ νέον παγκόσμιον ρεκὸρ τελικὰ ἦταν 72.500 ριπὲς μὲ 9 ἀποτυχίες. Σήμερα ὁ Ἄντ Τόππερβάϊν εἶναι 90 ἐτῶν. Τὰ μάτια του δὲν καλοβλέπουν, ἀλλὰ ἡ ἐπιτυχία του αὐτὴ ἐξακολουθεῖ νὰ λάμπῃ καὶ δὲν θὰ ξεχασθῇ.

ΤΕΛΟΣ

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΤΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἐν τῷ δημαρχείῳ ἐγένετο μακρὰ σύσκεψις τοῦ δημάρχου κ. Εὐαγγελάτου μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Γεωργ. Κατάσου καὶ τῶν δημοτικῶν συμβούλων κ. κ. Κωνστ. Κατσῆ, Ἰωάν. Λυκούδη καὶ τοῦ νομικοῦ συμβούλου κ. Βασιλ. Κατζούρου διὰ τὰ κληροδοτήματα τῆς πόλεως Μεσολογγίου, τὰ ὑπὸ διαφόρων ἐπιτροπῶν διοικούμενα, ἐκτὸς τοῦ δήμου. Διὰ τὸ κληροδότημα τοῦ ἀειμνήστου Κωνστ. Σελίβου παρεκλήθη ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς διοικούσης αὐτῷ ἐπιτροπῆς κ. Γεώργ. Κατάσος, ὅπως ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ.

Ἡ ἐξέτασις τῶν φακέλλων τῶν κληροδοτημάτων, ὑπαρχόντων εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δήμου, ἐγένετο ἀποφάσει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κατόπιν προτάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου κ. Κωνστ. Κατσῆ.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ δημοτικοῦ νεκροταφείου καὶ ἡ ἐπισκευὴ τῆς ὁδοῦ Μπαλτᾶ—Νεκροταφείου—Στρατώνων ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. δημάρχου, βοηθουμένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου κ. Βασιλ. Θ. Παπαθεοδώρου.

Ὁ κ. Δήμαρχος μὲ ἐπιτόπιον ἐξέτασιν μετὰ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Ἐμμ. Δατσέρη καὶ τῶν δημοτικῶν συμβούλων κ. Νικ. Χαβγιέ, Βασιλ. Θ. Παπαθεοδώρου καὶ τοῦ δημοτικοῦ ταμίου κ. Θ. Δημάκη ἐξήτασε τὸν τρόπον τῆς ἐκποιήσεως τῶν πρὸ τοῦ νεκροταφείου μεγάλων κορμῶν δένδρων, τῆς κοπῆς τῶν μεγάλων εὐκαλύπτων ποὺ προκαλοῦν ζημίας εἰς τοὺς τάφους καὶ ἔδωσε ἐντολὴν ἐπισκευῆς τῆς μάνδρας καὶ χρωματισμὸν ἔσω καὶ ἔξω αὐτῆς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

—Διὰ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Εἰσαγωγικοῦ Ἐμπορίου

Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς αὔριον Κυριακῆς, 19ης τρέχ. μηνός, τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Συλλόγου Πατρῶν, θὰ ἐκτεθῶσιν ἡνωμένοι εἰς κοινὸν ψηφοδέλτιον οἱ κάτωθι ἐκπρόσωποι τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου Πατρῶν πρὸς ἐκλογήν: Ἀναστασόπουλος Γεώργιος, Μπάκας Δημήτριος, Πολυχρονόπουλος Θεόδωρος, Παναγόπουλος Σπῦρος, Παπανδρόπουλος Χαρίλαος, Στεφανόπουλος Γεώργιος, Σταυρόπουλος Κωνσταντῖνος, Τρακαδᾶς Δημήτριος, Τριανταφυλλόπουλος Δημήτριος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια εἰς τὴν γεωργίαν

Ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ ΚΟΜΑΡ

Τοῦ Πανεπιστημίου Κορνέλλ τῆς Ν. Ὑόρκης

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἀνιχνευτικὲς μελέτες, βασιζόμενες στὴν χρησιμοποίηση τῶν ραδιενεργῶν ἰσοτόπων εἶναι ἡ πλέον σημαντικὴ συμβολὴ τῆς τομικῆς ἐνεργείας στὸν τομέα τῆς Γεωργίας. Ἡ συμβολὴ αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ ἄμεση βοήθεια στὴν παραγωγὴ ἀλλὰ ἔμμεση, ἐφόσον ἔχει ἐρευνητικὸ χαρακτῆρα. Δὲν ὑπάρχει ὅμως καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἔρευνα αὐτὴ θὰ ὁδηγήσῃ στὴν καλλίτερη ἀποδοτικότητα, καὶ σὲ οἰκονομία τῆς παραγωγῆς καὶ χρησιμοποιήσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν ἔρευναν αὐτὴν ὑπεισέρχονται διαρκῶς στὴν περίπλοκη σχέση ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ ἐδάφους, τῶν φυτῶν, τῶν ζώων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Γιὰ τὴν πλήρη κατανόηση τοῦ δικτύου αὐτῶν τῶν σχέσεων χρειάζονται μελέτες παραλλήλων παρατηρήσεων μιᾶς ὡρισμένης χρονικῆς στιγμῆς γιὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ἀλληλεξάρτησις τῶν ἐνδοσχέσεων.

Τὰ ραδιοϊσότοπα ἀπεδείχθησαν ὅτι εἶναι τὰ μόνα μέσα ποὺ ὁδηγοῦν σ' αὐτό.

Αὐτὰ βοήθησαν στὴν ἐξήγηση τῆς γονιμότητος τοῦ ἐδάφους, τῆς διατροφῆς τῶν φυτῶν. Αὐτὰ συνέτειναν στὴν καλλίτερη ἐφαρμογὴ τῶν λιπασματικῶν μεθόδων, στὴν παρασκευὴ ἀποδοτικοτέρων ἐντομοκτόνων καὶ ζιζανιοκτόνων καὶ τέλος ἔρριξαν φῶς στὸν μηχανισμὸ τῆς φωτοσυνθέσεως, δηλαδὴ τῆς ἐπεξεργασίας μὲ τὴν ὁποία τὰ φυτὰ μετατρέπουν τὸ διοξείδιον τοῦ ἀνθρακος καὶ τὸ ὕδωρ σὲ ὀργανικὲς οὐσίες μέσῳ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός.

Ἡ φωτοσύνθεσις ἀποτελεῖ καὶ τὸν θεμέλιο λίθο τοῦ ὅλου γεωργικοῦ συστήματος καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀπορρέει ἡ τροφή μας, ἡ ξυλεία γιὰ τὰ σπίτια μας αἱ ἶνες τῶν ρούχων μας καὶ ἡ ὀρυκτὴ καύσιμος ὕλη. Τὰ ραδιοϊσότοπα προχώρησαν μὲ ταχύτατο ρυθμὸ τὴν ἔρευνα γύρω ἀπὸ τὴν διατροφὴ καθὼς καὶ τὴν φυσιολογία καὶ παθολογία, ποὺ εἶναι αἱ βάσεις τῆς παραγωγῆς τῶν ζώων.

Ἐξακολουθοῦν οἱ ἔρευνες γιὰ τὴν σύνθεση τῶν πρωτεϊνῶν, τὸν μηχανισμὸ τῶν γαλακτοφόρων ἀδένων, τὴν ἀπορρόφηση καὶ χρησιμοποίηση τῶν βασικῶν στοιχείων διατροφῆς κ. ἄ.

Ἄλλο παράδειγμα τῆς χρησιμότητος τῶν ραδιοϊσοτόπων εἶναι ἡ μελέτη τῶν ἐντόμων. Συνήθως ἡ καλύτερη μέθοδος παρακολουθήσεως καὶ ἐλέγχου τῶν ἐντόμων εἶναι πρῶτα ἡ γνῶσις τῆς ὅλης ἱστορίας τῆς ζωῆς των, δηλαδὴ τὸ εἶδος τροφῆς ποὺ παίρνουν, τὴν ἀποβολή της, τὴν σύζευξή τους, τὴν ἐν γένει διαγωγή τους, καὶ ἄλλες πολλὲς ὄψεις τῆς βιολογίας των. Κατόπιν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἔλεγχος βασιζόμενος στὴν «Ἀχίλλειο πτέρνα» τους, δηλαδὴ μὲ τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ ἀσθενεστέρου σημείου των.

Ἔτσι, ἀναλόγως τῆς διαπιστώσεως, μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀπομόνωσις, παρακολούθησις τοῦ περιδάλλοντος ἀλλαγὴ τρόπου καλλιεργείας, καταστολὴ μὲ τὸ ἀποδοτικώτερο ἐντομοκτόνο, παγίδευσις κ.λ.π.

Τὰ ραδιοϊσότοπα πολὺ ἐβοήθησαν στὴν γνώση πολλῶν σημαντικῶν ἐντόμων. Ἐμελετήθη ἡ διασπορά τους, ἡ πληθυσμιακή τους κατάσταση, ὁ τρόπος ποὺ μεταδίδουν τὶς ἀσθένειες καθώς; ὁ μεταβολισμός, ἡ διανομὴ καὶ ἡ συγκέντρωσις τῶν διαφόρων στοιχείων ποὺ ἀπαρτίζουν τὸν ὀργανισμὸ τῶν ἐντόμων.

Καὶ αὐτὰ εἶναι ἐλάχιστα μπροστὰ σὲ ἐκεῖνα, ποὺ (ἀ μάθουμε μὲ τὴν βοήθεια αὐτῶν τῶν κυνηγετικῶν σκυλιῶν ποὺ ἀνιχνεύουν ἀκατάπαυστα ἕως ὅτου σταματήσουν στὸ θήραμα.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ο "ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ„

Ο κ. Σ. ΚΟΥΛΗΣ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. Γ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΝ

Ὀφείλω χάριτας εἰς τὸν τέως πρόεδρον τοῦ Εἰσαγωγικοῦ κ. Γεώργιον Χαραλαμπόπουλον, διότι διὰ τοῦ δημοσιεύματός του τῆς 13ης τρέχοντος εἰς τὸν «Ἐθνικὸν Κῆρυκα» μοῦ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπανέλθω. Νομίζω δὲ ὅτι τὸ δημοσίευμα τοῦ κ. Χαραλαμποπούλου δὲν εἶναι ἄμοιρον τῶν εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας ἀποδίδομεν εἰς τὸ παρὸν Δ. Σ. τοῦ Εἰσαγωγικοῦ καὶ μᾶλλον ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην θὰ ἐδημοσιογράφησεν ὁ κ. Χαραλαμπόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶναι μέλος τοῦ παρόντος Δ. Σ.

1) Δὲν πρέπει νὰ διαφεύγῃ ὅτι ἐπὶ τῆς προεδρίας ἡμῶν ἐπετύχομεν τὴν ἐνσωμάτωσιν ἐν τῷ Εἰσαγωγικῷ τοῦ τότε Συλλόγου Ἐμπόρων Λιανικῆς Πωλήσεως. Καὶ οὕτω ἐπετύχομεν πλήρη ἑνότητα τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου. Ἀντιθέτως ἡ παροῦσα διοίκησις ἐπέτυχε τὴν διάσπασιν καὶ ἐπεδόθη εἰς ὀξεῖαν ἀντιδικίαν μὲ τὸν Ἐμπορικὸν Σύλλογον τῆς πόλεώς μας. Ἂν εἶναι προτιμότερα ἡ σημερινὴ διάσπασις ἀπὸ τὴν τότε ἑνότητα ἀφίνομεν κάθε ἔναν νὰ κρίνῃ.

2) Ὁ κ. Χαραλαμπόπουλος ὁμιλεῖ περὶ Καταστατικοῦ. Τὸν παραπέμπομεν εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ τοῦ Δ. Σ. καὶ τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων, διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τὰς καταβληθείσας προσπαθείας ἡμῶν διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ, ὥστε ὁ Σύλλογος νὰ καταστῇ κλαδικός. Εἰς τὸ ἀρχεῖον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ κάποια ἐπιστολὴ τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Συλλόγου κ. Κ. Ραβαζούλα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ μάθῃ καὶ τὸ τυπικὸν κώλυμα, τὸ ὁποῖον ἠμπόδιζε τὸ Πρωτοδικεῖον νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ νέον καταστατικόν. Εὐθὺς ἀμέσως ἀπεχωρήσαμεν τῆς διοικήσεως. Καὶ ἐρωτῶμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν σειράν μας. Τί ἔπραξε τὸ διαδεχθὲν ἡμᾶς Δ. Σ. διὰ νὰ προωθήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο; Μηδέν. Οἱ λόγοι εἶναι γνωστοὶ εἰς ἡμᾶς ἀλλὰ δὲν εἶναι τῆς παρούσης.

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν μετονομασίαν τοῦ Συλλόγου, ἀς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν μνήμην τῶν συναδέλφων μας ὅσα εἴπομεν τότε: Ὅτι ὁ Εἰσαγωγικὸς ποὺ ἔτσι ἐβαπτίσθηκε ἀπὸ τοὺς ἱδρυτάς του ἔχει καὶ ζωντανὴν ἱστορίαν καὶ παρελθὸν δόξης. Καὶ σήμερον προσθέτομεν: Κάθε διοίκησις ἀφίνει τὰ πεπραγμένα της καὶ τὶς ἐνέργειές της, καὶ κάθε πρόεδρος ἀφίνει τὰ ἴχνη τῆς διαβάσεώς του εἰς δημιουργικὴν δρᾶσιν καὶ τὴν προβολήν του. Αὐτὰ καὶ κρίνονται καὶ αὐτὰ πολλὲς φορὲς πταῖνε. Οἱ τίτλοι δὲν πταῖνε εἰς τίποτε. Καὶ ὅσα ἄλλα λέγονται καὶ προβάλλονται ὡς δικαιολογίαι εἶναι ἀνάξια τῆς φήμης τοῦ Εἰσαγωγικοῦ. Εἶναι δικολαβισμοί.

3) Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἡμιαργίαν τῆς Τετάρτης διὰ τὴν ὁποίαν κατηγορούμεθα ὅτι δὲν τὴν ἐφαρμόσαμεν ἑνωρὶς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς της, διότι ἤρχισε κατὰ τὰ μέσα Αὐγούστου, τὸν παρακαλοῦμεν ν' ἀνατρέξῃ εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ Δ. Σ. καὶ πάλιν. Θὰ πληροφορηθῇ ὅτι μεταξὺ τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ εἶχεν ἐμφυλλοχωρήσει παρεξήγησις πρὸς ἄρσιν τῆς ὁποίας οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου κ. κ. Καλαπᾶνος καὶ Βλαχος μετ' ἄλλων καὶ μετὰ τῆς τότε διοικήσεως τοῦ Συλλόγου Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων ἐπεσκέφθησαν τὸ Δ. Σ. τοῦ Εἰσαγωγικοῦ καὶ ἀφοῦ ἐδόθησαν οἱ ἀναγκαῖαι ἐξηγήσεις ἐκατέρωθεν, ἐπῆλθε συμφωνία. Κάθε ἕνας νομίζω ὅτι ἀντιλαμβάνεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ περιστατικοῦ καὶ μόνον πόσον δίκαιον ἔχομεν ὅταν ὁμιλοῦμεν περὶ ἀντιδικιῶν καὶ πεζοδρομίων.

4) Διὰ τὸ φέρρυ—μπὼτ δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν, ἔστω καὶ ἂν μελετῶνται ἀκόμη οἱ ὅροι τῆς ἱδρυθησομένης... ναυτικῆς ἑταιρίας κλπ.

5) Δὲν ὑπεστηρίξαμεν τὸ σταμάτημα τῆς ἀρώσεως διὰ τεχνικῶν μέσων. Κάτι ἄλλο ἐπροτείναμεν. Τὴν κατασκευὴν ὡρισμένων ὁδῶν καὶ τὴν διάνοιξιν αὐτῶν διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως περισσοτέρων ἐργατικῶν χειρῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐδίδετο ἐργασία εἰς μεγαλύτερον ποσοστὸν ἀνθρώπων καὶ θ' ἀξιοποιεῖτο ὁ ἀνθρώπινος παράγων ὁ ὁποῖος σήμερον σήπεται. Τὴν ἰδίαν γνώμην ὑπεστήριξε καὶ εἰς τῶν διαπρεπεστέρων οἰκονομολόγων τῆς χώρας μας ἀπασχολήσας ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος «Καθημερινή».

6) Ὁ κ. Χαραλαμπόπουλος ὁμιλεῖ τέλος καὶ ὅτι ἡ παροῦσα διοίκησις ἐξεχρέωσε τὸν Σύλλογον. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κ. Χαραλαμπόπουλος ἦτο μέλος τόσον τῆς ὑπ' ἐμὲ διοικήσεως, ὅσον καὶ τῆς προηγουμένης ἡμῶν ὑπὸ τὸν κ. Δογάνην θὰ πρέπει νὰ γνωρίζῃ καὶ νὰ ἐνθυμῆται:

Ὅτι ὅταν ἀνέλαβον τὴν διοίκησιν μόλις εἶχεν ἀποτελειώσει τὸ μέγαρον καὶ ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν κ. Δογάνην διοίκησις, ἡ ὁποία κατέβαλε μεγάλας προσπαθείας διὰ τὴν ἀνέγερσίν του ἄφισε χρέη ἀμέσως ἀπαιτητὰ πλέον τῶν 50.000 δρχ. ἐξ